

LEDENBLAD

19.4

POUTRIX

02

INHOUD
LEDENBLAD

04

WOORDJE VAN
TEAM PERS

06

VERSLAG
QUIZ

07

VERSLAG
TEAMBUILDING

08

WERFBEZOEK
VULSTEKE BEDRIJFSGEBOUWEN

09

WERFBEZOEK
VANDENBUSSCHE NV

10

VERSLAG
WINETASTING

12

TESTIMONIALS

22

VERSLAG
POUTRIX-REIS

36

VERSLAG
REISQUOTES

37

BESTUUR
2025-2026

38

SPONSORS

40

VOOR TIJDENS
EEN SAAIE LES

47

VOLG
POUTRIX

En zo zijn we aangekomen bij het laatste ledenblad van het jaar, het einde van het semester en van een geweldig avontuur. Wat een jaar was het weer! Van eindeloze projecten tot boeiende werfbezoeken, van last minute stress tot gelach en dans op de Soirée.

Na de paasvakantie vloog de tijd zoals altijd voorbij. De tweede masters zijn volop bezig met hun thesis en sollicitaties. De eerste master breken hun hoofd over welke thesis in godsnaam bij hen past en de derdejaars buigen zich over hun majorkeuzes. Ook Poutrix kijkt alvast vooruit naar het volgende jaar. Sommigen verlaten onze vereniging om hun carrière tegemoet te gaan, anderen nemen meer verantwoordelijkheid op zich of maken voor het eerst kennis met ons. Het leven gaat verder en we kunnen niet stilstaan. Ook wij, het Pers-team, geven binnenkort de fakkel door. Volgend jaar nemen we meer verantwoordelijkheden op binnen de vereniging, klaar om nog meer bij te dragen en jullie opnieuw onvergetelijke momenten te bezorgen.

Maar zover zijn we nog niet! We hebben nog een laatste taak te vervullen. Om in schoonheid af te sluiten, bieden we deze laatste editie opnieuw rijkelijk gevuld aan. Als een vijfgangendiner serveren we verslagen van de quiz, winetasting en werfbezoeken. Daarnaast leren we meer over de bouwwereld door middel van vijf testimonials. Voor wie niet meekon op buitenlandse reis, is er een uitgebreid verslag van onze trip naar Maleisië en Singapore. En wie er wel bij was, kan volop nagenieten met enkele herkenbare quotes. En tot slot, om jullie wat ontspanning te bieden tijdens de examens, zijn er achteraan wat extra spelletjes.

Het was een plezier om deze boekjes te maken, niet alleen om te informeren maar ook om te amuseren. Geniet van het lezen en hopelijk zien we jullie volgend jaar terug voor nog een prachtig jaar met Poutrix!

Henri Lust

Bjarne Weemaes

Pers Poutrix 2024-2025

Sinds de start van het tweede semester, was Team Funterne al druk in de weer met hun volgende activiteit. Dit keer draaide het niet alleen om eten of drinken, nee, er moest serieus worden nagedacht. Jawel, het was weer tijd voor onze jaarlijkse Poutrix quiz! Op woensdag 12 maart gingen teams van vier de strijd aan, niet alleen voor eeuwige roem, maar ook voor de felbegeerde zuipbeker en eetbeker. En ook dit jaar bleek het geen eenvoudige opdracht te zijn. Van de klassieke ABC-ronde, sport en filmmuziek, tot verrassingen zoals een metro-ronde en zelfs een AI-ronde, alles zat erin. En uiteraard, ook de gevreesde spellingsronde van Rajco was weer van de partij. Zij die dachten dat de geografie-ronde een gezellige tafelronde zou worden, werd plots geconfronteerd met geopolitiek.

Na een strenge maar rechtvaardige jurybeoordeling en een zenuwslopende schiftingsvraag waarbij Niels zijn uiterste best deed om een pint zo snel mogelijk achterover te slaan, kwam de winnaar naar voren. Met slechts een half puntje voorsprong kroonde 'Gouden baksteen voor Lien Saelens' zich tot kampioen. 'Dubai Amai' eindigde op een eervolle tweede plaats en 'Trivial time' maakte het podium compleet. De troostprijs was voor de optimistische quizzers van 'Ist met hogere cesuur?'. Maar het bleef niet alleen bij hersenkrakers, er werd ook stevig gegeten en gedronken. De strijd om de zuipbeker was intens, maar niemand kon op tegen 'Zeg, Brugge speelt vanavond wel hè', dat met een ruime voorsprong van 21 punten won. Op eetgebied liet 'Concreation & Co.' de concurrentie ver achter zich door maar liefst 48 croques te verorberen, het dubbele van de tweede plaats! Het was een avond vol plezier, strijd lust en goed gevulde magen en glazen. Een dikke merci aan Team Funterne en iedereen die deze quiz mogelijk maakte. Proficiat aan alle winnaars en tot volgend jaar!

Elk semester ontsnappen we als Poutrix-bestuur even aan onze verantwoordelijkheden om samen te ontspannen, lachen en onze teamspirit te versterken. Deze keer trokken we richting het noorden, bijna tot aan de haven. Na fietspech, omleidingen en side-quest, kwam uiteindelijk iedereen aan en konden we beginnen aan onze eerste activiteit: Battlekart! Voor wie er nog niet van gehoord heeft: Battlekart is als Mario Kart in het echt, maar dan met karts op een geprojecteerd parcours. Je kunt onder andere raketten schieten, olievlekken leggen, nitro boosts pakken en nog veel meer. Van start tot finish: een perfecte combinatie van snelheid, tactiek en plezier. Na ongelooflijk competitieve races, waarbij alle emoties van vreugde tot frustratie de revue passeerden, kunnen we zonder twijfel zeggen dat het een onvergetelijk avontuur was.

Na het sportieve gedeelte zijn we met ons allen richting de Vlasmarkt getrokken voor een frietje. Tot onze verbazing werden Julientjes geserveerd in iets wat leek op een pastabeker. Tot slot sloten we de avond gezamenlijk af met een drankje in de Bar Des Amis.

Enkele dagen voor onze reis werd nog een werfbezoek georganiseerd. Dit keer door Vulsteke, het was helaas wel een werf bij onze noorderburen in Nederland. Hoewel dit ver leek, was het een drietal kwartier rijden op de R4, juist ten noorden van Zelzate. Het betreft een aaneenschakeling van drie gebouwen (met uitbreidmogelijkheid) met als doel kunstmest te stockeren en verwerken. We werden meteen ontvangen door middel van enkele drankjes, de West-Vlaamse gastvrijheid was hier goed te merken. We werden heel duidelijk rondgeleid en kregen heel wat technische details mee, die ons anders niet zouden opgevallen zijn. Vooral de interactie tussen de verschillende bouwmaterialen en hun achterliggende reden was zeer interessant om te horen.

Hierna begon het fris te worden, maar we konden ons gelukkig opwarmen door middel van een lekkere burger. Er was keuze tussen “classic” en “Toeroet”, een wijze West-Vlaming wees mij erop dat dit tweede de West-Vlaamse uitspraak van Torhout was. Dat hebben we dan ook geleerd. Want zoals alle Niet-West-Vlamingen zullen beamen, tijdens onze studies schaven we twee talen bij: Engels en West-Vlaams. Tijdens de burgers werd ook een escaperoom georganiseerd in een werfcontainer. Hier kreeg je 20 minuten tijd om enkele opdrachten uit te voeren om een vierletter woord te raden. De eerste groep had blijkbaar niet goed geluisterd en op de verkeerde knop gedrukt, waardoor ze er uitgerookt en buiten tijd uitkwamen. Bij de tweede groep ging het al iets vlotter, zij hadden nog ongeveer 8 minuten over na 1 minuut straftijd. De laatste groep (waar Team Pers in zat) heeft tactisch een opdracht geskipt, hierdoor werden wel 2 strafminuten toegevoegd, maar na 2 letters hadden wij het woord geraden. Uiteindelijk sleepten we de winst uit de brand met nog 10 minuten over (na strafcorrectie). Na de prijsuitreiking (goodiebag) konden we met het buikje rond terugkeren naar Zwijnaarde.

De eerste donderdag na de paasvakantie kunnen we wel de drukste dag van het jaar noemen, uiteraard was er Zwijnaardse Feesten, maar ook het infomoment voor het nieuwe bestuur en uiteraard dit werfbezoek in Nieuw Gent. Eerst kregen we wat uitleg over het project. Heel de site Nieuw Gent is een sociale woonwijk, bestaande uit hoog- en laagbouw. Een van de verouderde gebouwen werd gesloopt in het teken van Nieuw Gent Vernieuwt. Op deze site komt een gebouw dat voor de helft hoogbouw is en voor de helft laagbouw.

In tegenstelling tot de andere werven afgelopen jaar, is dit geen industrieel of tunnel, maar een residentieel project. Doordat het gebouw ook al verder gevorderd was, konden we hier ook de verschillende fasen in het project terugvinden. Zo was er op sommige verdiepingen al vloerverwarming en elektriciteit aangelegd.

Tot slot liepen we nog langs de hekken waar vroeger blijkbaar de werfkip Frango (Portugees voor kip) had gezeten. Deze had helaas tijdens de paasvakantie de beentjes genomen. Eenmaal terug in de werfkeet werden we nog getraakteerd op een drankje (of twee) en enkele pizza's.

Op woensdag 30 april trokken we met z'n 18'en naar wijnbar Ona in Gent. Hier werden we onderworpen aan 6 lekkere wijntjes, elk met een eigen speciale touch en smaak. Van een zachte witte wijn tot een fruitige oranje wijn om uiteindelijk af te sluiten met de rode varianten. Onze geur en smaakpapillen werden serieus op proef gesteld. Vergezeld met wat snacks, werd meteen duidelijk welk wijntje perfect is voor bij de kaas-en wijnavond en welk dan weer absoluut niet. Bij de aanwezigen viel vooral de Albone en de Glup in de smaak. Kom hiernaast te weten welk wijntje het best bij jou past!

WELK WIJNTJE PAST BEST BIJ JOU?

1 🍷 Albone - De bruisende charmeur

Ben je fan van neuzekes en hou je van een droog wijntje met net dat tikkeltje extra? Dan is Albone jouw perfecte match. Deze schuimwijn op basis van lambrusco had vroeger een twijfelachtige reputatie, maar is nu een prijs-kwaliteit parel. Droog, fruitig en bruisend dankzij een tweede fermentatie met CO₂.

🍷 Top bij: Buikspek of een hartige bite.

👉 Voor wie: Fris, speels en graag een beetje sprankeling in het leven.

2 🍷 Imo - De zomerse avonturier

Volg je hart, net als de Amerikaan die voor de liefde naar Italië trok - dan kom je uit bij Imo. Deze easy-drinking witte wijn komt van een vergeten druif die nu een frisse comeback maakt. Lichtvoetig, met een venkelachtige toets en een tikje citrus: perfect voor wie houdt van avontuur in een glas zonder al te veel gedoe.

🍷 Top bij: Een frisse salade met venkel en citrus.

👉 Voor wie: Avontuurlijk én easygoing.

3 🍷 QV Madeleine - De rijke klassieker

Hout, boter, rook - QV Madeleine is Chardonnay met een hoofdletter C. Voor iedereen bestaat er wel een chardonnay die hen bevat, en dit is de versie voor wie houdt van diepgang. Rijk, gerookt en vol, met net genoeg risico in de wijnkelder om spannend te blijven.

🍷 Top bij: Kreeft met botersaus of andere vette gerechten.

👉 Voor wie: Klassiek, stijlvol en niet bang om een beetje meer te investeren.

4 🍷 Glup - De funky natural wine rebel

Al sinds de Romeinen bestaat deze stijl. Glup is een orange wine uit Chili, waarbij witte druiven met schil worden gefermenteerd. Julio en David maken wijn met respect voor de natuur - biodynamisch en met koele zeebriesinvloeden. Sinaasappel, perzik, witte bloemetjes: vol in de mond, en absoluut niet voor watjes.

🍷 Top bij: Aziatische gerechten, spring rolls, pad Thai of octopus.

👉 Voor wie: Funky, ongefilterd, niet bang voor iets anders. En nee - dit is geen 'vrouwenwijn'.

5 🍷 Butcher - De plantaardige slager

Een Pinot Noir uit Oostenrijk met een verhaal. De maker? Ex-slayers die nu veganistische wijn maken - ironie ten top. Licht en elegant met rood fruit, maar tegelijk complex. Geen blend, geen gedoe. De draaidop zegt niets over de kwaliteit, wél over zijn moderne aanpak.

🍷 Top bij: Aperitief of zoete desserts.

👉 Voor wie: Minimalistisch, een tikkeltje rebels en 100% plantaardig.

6 🍷 Vinista - De funky Chileen met flair

Van een ooit goedkope Chileen naar een stijlvolle expressie van druivenkennis: Vinista is funky en verrassend. Denk: bubbelgum, kaneel, banaan, eucalyptus. De fermentatie gebeurt in de druiven tot ze barsten, met cement- en houtlagering. Dat geeft fraîcheur en kruidige spanning.

🍷 Top bij: Alles met kruiden en flair.

👉 Voor wie: Onverwacht, levendig en een tikkeltje eigenzinnig.

Naam: Pieter Catry

Functie: Projectmanager

Afstudeerjaar: 2012

Afstudeerrichting en motivatie:

Pieter studeerde Bouwkunde, gedreven door zijn passie voor de bouwsector die al van jongs af aan aanwezig was.

Contact met het bedrijf:

Hij kwam in contact met AB-Eiffage via verschillende werven in het Gentse waar AB-Eiffage actief was.

Reden om bij AB-Eiffage te starten:

Tijdens zijn sollicitatiegesprek merkte Pieter meteen dat AB-Eiffage een aannemer is met een persoonlijke en directe aanpak. Dit bleek geen loze belofte: die aanpak is na al die jaren nog steeds ongewijzigd.

Betrokken projecten:

Pieter werkte onder andere mee aan het prestigieuze project De Krook in Gent. Momenteel is hij verantwoordelijk voor de bouw van het nieuwe hoofdkantoor van Infrabel bij Gent Sint-Pieters.

Inhoud van de job:

Als projectmanager heeft Pieter een veelzijdige rol waarin hij verantwoordelijk is voor het financiële, planningsmatige en technische aspect van de werven.

- **Financieel:** Hij start elk project met een vast budget waarmee de werf georganiseerd en gerealiseerd wordt.
- **Planningsmatig:** Hij zorgt ervoor dat de werf binnen de gestelde termijn wordt afgerond. Dit vraagt constante opvolging van de planning, die samen met alle betrokken partijen wordt opgesteld.
- **Technisch:** Pieter bepaalt hoe er gebouwd wordt en met welke materialen, met oog voor de eisen uit het bestek en geldende normeringen.

Geleerde vaardigheden:

In zijn tijd bij AB-Eiffage heeft Pieter veel nieuwe kennis en ervaring opgedaan. Het financiële beheer van een werf was een volledig nieuw aspect voor hem. Ook technisch zijn er aspecten waar tijdens zijn opleiding weinig nadruk op werd gelegd. Daarnaast heeft hij geleerd hoe belangrijk het is om goed te communiceren, zeker omdat een werf vaak vele stakeholders heeft waarmee rekening gehouden moet worden.

Toekomst bij het bedrijf:

Pieter ziet zichzelf in de toekomst nog vele mooie en ambitieuze projecten opvolgen als projectmanager bij AB-Eiffage.

Waarom hij graag bij AB-Eiffage werkt:

De afwisseling in jobinhoud en de verschillende bouwdisciplines maken zijn werk bijzonder boeiend. Bovendien krijgt hij als projectmanager veel verantwoordelijkheid en vrijheid, iets wat hij enorm waardeert.

Troeven van AB-Eiffage volgens Pieter:

- De grote zelfstandigheid die medewerkers krijgen.
- De uitgebreide technische kennis binnen AB-Eiffage

Naam: Joris Mol

Functie: Project Directeur

Afstudeerjaar: 2014

Opleiding en studiekeuze

Mijn eerste twee studiejaar waren behoorlijk theoretisch en eerlijk gezegd niet de meest aangename tijd. Er waren wel wat praktische vakken, maar die wogen niet echt op tegen de zware theorie. Vanaf het derde bachelorjaar, en vooral in mijn master, werd het een stuk interessanter. De vakken waren toen veel meer gericht op de praktijk en specifiek op de bouwsector. Daardoor groeide mijn interesse en begon ik er echt plezier in te krijgen. Ik koos uiteindelijk voor de afstudeerrichting Bouwkunde, niet om een specifieke reden, maar gewoon omdat de bouwsector altijd al mijn interesse had.

Eerste contact met het bedrijf

Na mijn afstuderen als bouwkundig ingenieur besloot ik verder te studeren. Ik begon aan een master Stedenbouwkunde (dagopleiding) en combineerde dat met een lerarenopleiding (avondopleiding). Maar al snel bleek dat de optie Mobiliteit binnen Stedenbouwkunde weinig studenten trok, waardoor ik vaak alleen in de aula zat. De UGent stelde voor om in Antwerpen verder te studeren, waar meer studenten geïnteresseerd waren in deze richting. Dit bracht me aan het twijfelen, en ik begon te overwegen om te gaan werken en tegelijk de lerarenopleiding af te ronden. Op dat moment kreeg mijn goede vriend Pieter-Jan Soenen, met wie ik al sinds de kleuterklas bevriend ben, een telefoontje van een selectiekantoor (Hays). Pieter-Jan zocht zelf geen ander werk, maar gaf mijn naam door. Een paar dagen later had ik een contract getekend bij Eddy Christiaens, die toen nog aan het hoofd van het bedrijf stond. Helaas is Eddy tijdens de coronaperiode overleden, een groot verlies voor ons allemaal. Zijn kinderen hebben het bedrijf overgenomen en zetten zijn werk met evenveel toewijding voort.

Projectervaring en functieontwikkeling

In de afgelopen jaren heb ik aan verschillende projecten gewerkt, vooral in de appartementsbouw, en telkens met verschillende verantwoordelijkheden. Hoewel ik een diploma als burgerlijk ingenieur heb, koos ik ervoor om te starten als werfleider, omdat ik de praktische kant van het werk wilde ervaren. Na mijn eerste jaar kreeg ik de kans om op hetzelfde project door te groeien naar projectleider. In die rol kreeg ik de leiding over steeds grotere teams en complexere projecten. Een jaar geleden kreeg ik een nieuwe uitdaging: ik mocht als eerste projectdirecteur binnen Christiaens deze functie vormgeven. Nu stuur ik meerdere projectteams aan en draag ik de verantwoordelijkheid over verschillende werven.

Toekomst bij Christiaens en motivatie

Ik werk nu al 10 jaar bij Christiaens, en ik ben enorm dankbaar voor alle kansen die ik hier heb gekregen. Ik voel dat ik echt heb kunnen bijdragen aan de groei van het bedrijf. Christiaens vraagt veel van zijn werknemers, maar je krijgt er ook veel voor terug. Niet alleen op financieel vlak, maar ook qua flexibiliteit, ondersteuning en de kans om jezelf verder te ontwikkelen. Dit zijn voor mij cruciale elementen, naast de inhoud van mijn job. Wat Christiaens extra uniek maakt, is de enorme collegialiteit en de hechte werksfeer. We werken niet als individuen, maar echt als één team. Er is ook een sterke focus op persoonlijke groei en innovatie. Dit alles wordt ondersteund door de vrijheid en verantwoordelijkheid die je krijgt binnen het bedrijf. Daarnaast wordt er een tal van groepsactiviteiten georganiseerd waar je vrijblijvend aan kunt deelnemen, wat ervoor zorgt dat collega's vaak vrienden worden. Deze combinatie van professionaliteit, menselijkheid en ruimte voor persoonlijke ontwikkeling is moeilijk elders te vinden.

Maak kennis met Ellen en Simon, twee jonge werfleiders bij Vandenbussche die een paar jaar geleden op de schoolbanken van UGent zaten.

Ellen studeerde af in 2023 en Simon in 2019 in de richting Civil Engineering – major Construction. Beiden leerden Vandenbussche kennen tijdens hun stage.

Julie zijn beide werfleider, wat houdt die job precies in?

Simon: "Het is een ongelooflijk boeiende job vol variatie! Als werfleider neem ik de leiding van de werf op mij, van voorbereiding tot en met oplevering. Ik sta er uiteraard niet alleen voor, ik doe dit samen met het ganse projectteam. We plannen en coördineren de uitvoering van de werken, maken de werkvoorbereiding, communiceren met onderaannemers en leveranciers, controleren kwaliteit en veiligheid, ..."

Dat klinkt als heel wat verantwoordelijkheid!

Ellen: "Inderdaad, de verantwoordelijkheid als starter is zeer groot! Maar het is ook fijn dat we vertrouwen krijgen en zelfstandig mogen werken. Gelukkig kan ik rekenen op een zeer goede begeleiding, wat als schoolverlater een must is."

Welke ondersteuning krijg je?

Ellen: "In de eerste plaats werd ik bij opstart goed opgevangen door mijn collega's van het werfteam. Ik kreeg ook (en krijg nog steeds) heel wat opleidingssessies, zowel als kennismaking van de bedrijfsgebonden software, procedures, ... als ter uitbreiding van mijn bouwtechnische kennis."

Simon: "Daarnaast leren we veel van onze collega's door het uitwisselen van ervaringen, zoals op werfleidersvergaderingen of werfbezoeken. Op deze momenten, die steevast eindigen met een hapje en een drankje, leer ik mijn collega's beter kennen. Zo weet ik altijd wie ik kan bellen bij een probleem!"

Wat zijn je groeimogelijkheden?

Ellen: "Elke dag leer ik iets nieuw bij! Dus in eerste instantie is het groeipotentieel binnen de functie werfleider zeer groot! Maar uiteraard zijn er ook andere interne mogelijkheden: doorgroeien tot projectleider, of misschien verkies ik later wel een functie in de studiedienst of calculatieafdeling."

Simon: "Ik wil nu zoveel mogelijk praktische ervaring opdoen om te kunnen doorgroeien naar projectleider. En ik hoop dan uiteraard om op mijn beurt nieuwe collega's die van de schoolbanken komen te begeleiden en de kneepjes van het vak te leren!"

Vandenbussche NV
Nieuwbouw- en renovatieprojecten
Appartements- en utiliteitsbouw
Klasse 8 bouwonderneming Aalter

Heb je nog een tip voor de studenten?

Ellen: "Stage doen! Dit helpt bij het maken van je latere beroepskeuze en het is de ideale manier om een bedrijf als werkgever te leren kennen."

Beginnt het bij jou te kriebelen om praktijkervaring op te doen? Doe dan zoals Henri, die afgelopen zomer stage liep op één van onze werven en in onze calculatiedienst.

Henri: "Mijn stage begon op de werf, waar een nieuwbouwschool werd gebouwd. In de opleiding zie je hoofdzakelijk theorie, dus eens proeven van de praktijk was zeer leerrijk en positief verrassend! Daarna heb ik inzicht gekregen in aanbestedingsdossiers door bestekken en meetstaten door te nemen. Zowel op de werf als in de calculatiedienst ben ik goed verwelkomd en heb ik veel nieuwe zaken geleerd. Deze stage was de perfecte manier om niet alleen de takenpakketten te leren kennen, maar ook de familiale sfeer binnen Vandenbussche!"

Wil je ook stage lopen of zoek je een eerste job? Neem contact op met het Human Capital team en bespreek de mogelijkheden op jouw maat!

09 325 75 75 - vacatures@vandenbusschebouw.be

Maak kennis met Vandenbussche, een erkende klasse 8 aannemer uit Aalter met de mentaliteit "Wij trekken uw plan". Onze enthousiaste en ondernemende medewerkers zetten zich dagelijks in voor de bouw en verbouwingen van utiliteitsgebouwen en appartementen in Oost- en West-Vlaanderen.

Groendreef 21, 9880 Aalter
www.vandenbusschebouw.be

Woonproject Hof van Gent

Kantoorgebouw Adifo Maldegem

School VISO en woonproject Gent

Van aula naar de werf Royerssluis

Ik ben **Arno Meeusen**, afgestudeerd als **Burgerlijk Ingenieur ...**

Sinds begin januari werk ik bij **Artes Group** als **assistent-projectingenieur**.

Mijn eerste opdracht? Meteen een indrukwekkende: de **Royerssluis** in Antwerpen, een volledig nieuwe sluis die deel uitmaakt van **Project 3A van de Oosterweelverbinding**.

We werken er in een Tijdelijke Maatschap (TM) samen met vier andere Belgische en Nederlandse aannemers. Dat maakt het project niet alleen groot en complex, maar ook enorm boeiend.

Verschillende werfculturen, communicatieflows en gewoontes samenbrengen tot één goed draaiend team: een uitdaging op zich.

Wat me meteen opviel bij Artes, is dat je vanaf dag één een **mentor** toegewezen krijgt. Die persoon is jouw vaste aanspreekpunt op de werf en zorgt voor een zachte landing. Zeker op een project als de Royerssluis, waar dagelijks **zo'n 40 collega's van de aannemer en 20 bestuursleden** aanwezig zijn, is dat een groot voordeel. Je staat er nooit alleen voor.

Mijn dagen zijn gevuld met een mooie mix van **binnen- en buitenwerk**. De sluis wordt volledig in **beton** opgebouwd, en daar komt heel wat bij kijken. Ik ben onder andere **mee verantwoordelijk voor de inzet van bekistingen** en alles wat daarbij komt kijken. Daarnaast ben ik actief betrokken bij het **centrale deel van de sluis – de kolk** – en later ook bij de oostzijde.

Wat ik het sterkst apprecieer aan werken bij Artes? De **vrijheid en het vertrouwen**. Je krijgt ruimte om te groeien, maar die vrijheid komt ook met verantwoordelijkheid. Je moet durven initiatief nemen, zelf het heft in handen nemen – maar weet: er is altijd een collega die je met raad en daad bijstaat. Eén telefoontje en je krijgt hulp of advies.

Waarom ik voor Artes koos? Omwille van de **prachtige projecten** die ze realiseren én om het **gevoel dat je er écht bij hoort**. Het logo met de grote 'A' zie je overal in België, en die trots voel je ook intern. Tijdens jobbeurzen – zoals in Leuven en Gent – viel me meteen op hoe warm en betrokken de collega's zijn. Dat gevoel klopt ook volledig op de werkvloer.

De Royerssluis en de sfeer binnen Artes Group voelen ondertussen echt als een tweede thuis. En als ik zie hoe veel je hier kan leren in korte tijd, weet ik zeker dat ik op de juiste plek zit.

MOUTON

Naam: Margot D'Haene

Functie: Projectingenieur

Afstudeerjaar: 2018

Aan het einde van mijn studies ging ik op zoek naar een stabiliteitsbureau waarbij een sterke focus ligt op het architecturale ontwerp. Na wat zoekwerk kwam ik terecht bij Mouton. Aan de basis van Moutons werkwijze ligt een intense en doorgedreven wisselwerking met de ontwerper. Door in prille ontwerpfase betrokken te zijn bij het ontwerpproces van de architect wordt je als structureel ontwerper uitgedaagd conceptueel mee te denken. Dit sprak me enorm aan.

Onder begeleiding krijg je een volledig project in handen dat je van het ontwerp t.e.m. de uitvoering opvolgt. Hierdoor heb je een gevarieerde werk- en leeromgeving. Door de open sfeer en de behulpzaamheid van veel collega's, leer je al snel heel wat bij. Ook de grote variatie aan projecten (renovatie, nieuwbouw, kunstwerken...) maakt het zeer boeiend.

Je werkt aan meerdere projecten tegelijk in verschillende fases (ontwerp, aanbesteding, uitvoering). Eén van de projecten waarop ik nu werk, is bijvoorbeeld de brouwerij van Roman. Hier komt stabiliteit, architectuur en een aanzienlijke input van technieken samen tot een mooi geheel.

De huiselijke sfeer en het teamgevoel is voor Mouton zeer belangrijk. Zo organiseert het bureau jaarlijkse een Mouton Tournée (rondgang van werven en realisaties), een barbecue, afterworks... en om de vijf een architectuurreisje.

Dag 1+2:

Dit jaar bracht de Poutrix-reis ons naar Maleisië en Singapore, dankzij de genereuze sponsoring van Jan De Nul en Herbosch-Kiere, wat de reis echt episch maakte. Als je Poutrix op Instagram volgt, heb je vast alles meegekregen, maar voor een uitgebreid verslag van onze avonturen kun je verderop in deze 14 pagina's terecht.

Onze reis begon natuurlijk met veel vliegen, met een tussenstop in Istanbul voordat we Kuala Lumpur bereikten. Bij aankomst ontmoetten we Susan, onze geweldige gids, en Tamu, onze charmante buschauffeur en zijn bus, De Voyager 2. Ze bleken beiden absolute schatten te zijn. Na een late aankomst in Maleisië kregen we een korte introductie van Susan, genoten we van een avondmaal in het hotel en doken we vermoeid ons bed in.

Dag 3:

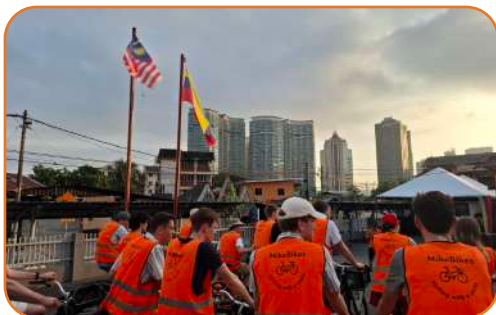
De eerste volwaardige dag in Maleisië was direct een goedgevulde mix van beweging, cultuur en ontdekking. Al begon het eerst met een vrij Oosters ontbijt, waar niet iedereen vertrouwd mee was. Wie droomde van yoghurt, boterhammen of een kommetje cornflakes, moest plaatsmaken voor rijst of noedels met wat kip, worstjes of ei. Voor niet te veel heimwee te hebben naar huis, was ook toastbrood met confituur en wat klassieke watermeloen en appelsien voorzien. Op de eerste dag waren er ook croissants voorzien, al waren deze eerder aan de droge kant om het licht uit te drukken.

Na het ontbijt bracht de bus ons voor een eerste korte rit naar Kampung Baru. Deze wijk is een levend postkaartje: een doolhof van traditionele houten huisjes die dapper standhouden tussen de torenhoge wolkenkrabbers op slechts een paar honderd meter verder. In deze dorpjes heerst nog steeds het authentieke leven van de stad.

Eens op locatie werden we met open armen ontvangen door de enthousiaste gidsen van Mikes Bike. Uitgerust met typisch Nederlandse fietsen en stijlvolle fluohesjes stonden we klaar voor een sportieve en

leerrijke voormiddag. De gidsen lieten ons niet enkel de toeristische uithangborden zien, maar namen ons ook mee naar de verborgen parels van de stad. We hielden halt bij een lokale markt waar we ook getrakteerd op schattige mini-bananen, en mandarijntjes die verrassend lekker smaakten. Na wat fietsen belandden we bij Independence Square, waar we al om 10 uur aan de lunch mochten beginnen in de Royal Selangor Club, een exclusieve Britse club uit koloniale tijden. Met nog een bezoek aan Chinatown en een kleurrijke Chinese tempel, kwam de culturele ochtend aan zijn eind.

De namiddag bracht ons naar een van de grootste toeristische locaties van Maleisië: de Batu Caves. Dit kalkstenen grotten complex staat bekend om zijn kleurrijke trappen, genadeloze apen en het gigantische gouden standbeeld van Kartikeya, de Hindu godin van overwinning en oorlog. Met de hoed in de ene hand en de zonnebril stevig vastgebonden, kwestie van die niet geofferd te zien aan een nieuwsgierige aap, begonnen we aan de klim. Boven werden we beloond met een indrukwekkende grot vol tempels. De Batu Caves hadden echter meer te bieden dan de toeristische plaatsen. Via een minder bekende zij-ingang kwamen we in een rustiger

deel van het grottencomplex terecht. Hier werden we verrast met een traditionele dansvoorstelling en een onverwacht reptielenmuseum waar enorm slangen en schildpadden van nabij te bezichtigen waren.

Eenmaal terug in het hotel - opgefrist en weer toonbaar - verzamelden we ons 's avonds om samen de monorail te nemen richting Bukit Bintang, op zoek naar lokaal avondeten (en misschien ook wat airco). Eenmaal toegekomen waren we vrij om het grote winkelcentrum te ontdekken en te proeven van de lokale keuken. De meeste malls boden zogeheten Food Markets aan, een culinair verdiep waar verschillende restaurantjes hun eigen specialiteiten hadden. Zo waanden we ons bovenin even in Tokio, met sushi en ramen in overvloed, terwijl de kelderverdieping ons meenam op een geurige reis door de Chinese keuken. De dag werd in stijl afgesloten met een gezellig drankje in een lokaal biercafé, waar de sfeer net zo bruisend was als het drankje in ons glas.

Day 4:

We startten de dag vroeg met (weer) een Aziatisch ontbijt. Vroeg, want Susan was overal graag op tijd, om 7u40 moesten we op de bus zitten. Voor velen onder ons, werd het ontbijt de start van een worstjes-en-watarmeloen-dieet, want onze Europese magen waren nog niet aangepast aan warme rijst als ontbijt. Susan controleerde nog eens of we allemaal het formulier hadden getekend, waarin we allemaal onze rechten wegschreven, want het belooft een risicovolle activiteit te worden.

Na een kort ritje van anderhalf uur, kwamen we terecht in de Maleisische jungle. Hier mochten we na een kort spelletje (om het verschil tussen links en rechts te leren?) de raftboten betreden. De eerste paar honderd meter waren rustig en hier konden we nog even oefenen hoe we iemand moesten redden indien nodig. Laat het duidelijk zijn: het was goed dat we dit hadden geoefend. Hadden we onze rechten beter niet weggetekend? Gelukkig is er, afgezien van mijn horloge, niemand gesneuveld. Na meerdere versnellingen, waarop precies een willekeurige moeilijkheidsgraad geplakt werd, kwamen we terecht bij een rustiger stuk. Hier mochten we "bodyraften", wat erop neerkomt dat we zonder de boot door de versnelling mochten gaan. We konden bovendien ook eens vanop een hoge rots in het water duiken.

Nadat onze begeleiders meermaals geprobeerd hadden ons uit onze boot te krijgen, lukte het hen uiteindelijk bij de laatste versnelling. Terug in de boot kruipen was erna overbodig, de laatste kilometer mochten we drijvend tegemoet gaan. Eens uit het water werden we ontvangen met een welgekomen maaltijd. Enige probleem waren de straathonden (en katten) die bedelden om te eten. Hierna mochten we ons opfrissen en omkleden in onze droge kledij, dit zou later niet zo verstandig blijken, in iets wat leek op een voetbalstadion.

Na een korte rit in de bus konden we dan beginnen aan het tweede deel van de dag, een hike door de jungle. De wandeling begon pittig steil, wat voor enkelingen te veel was en deze gaven er al snel de brui aan. Men kan ook wel niet ontkennen dat het opgelegde tempo wel moordend was, zelfs voor de kopgroep. Bijna aan de top begon het ineens donker te worden en voelden we enkele verdwaalde druppels. Deze verdwaalde druppels werden al snel meer en laat ons zeggen dat de mensen met een witte T-shirt minder geluk hadden. Boven, aan de startbaan voor de paragliders, hadden we een mooi uitzicht en zagen we helaas dat we nog niet halverwege waren en de regen niet direct zou ophouden. Na een korte pauze (rookpauze voor de Maleisische begeleiders)

vertrokken we naar beneden, hier werd een verschroeiend tempo opgelegd, gevaarlijk durven we zelfs zeggen. Meerdere glijpartijen van ons deden hem zelfs niet omkijken, integendeel! Uitgerend kropen we terug op de bus, omkleden kon helaas niet. “Want het is toch al om zeep”, zeiden Susan en Tamu (in het Engels weliswaar). Al snel werd het een gezamenlijke striptease en trok iedereen de (iets minder) natte kleren van de voormiddag weer aan. Ironisch genoeg was bij de meesten hun droogste kledingstuk hun regenjas ...

We kwamen redelijk laat terug op hotel, dit maakte dat we ons snel moesten opfrissen om op tijd om eten te kunnen voor de maal sloot. De haast was zeer zeker nodig, na deze zware dag was er nood aan westers eten. Helaas was de Pizza Hut al gesloten, maar de KFC was er gelukkig nog wel. Anderen kozen dan toch wel voor Aziatische keuken. Hierna trokken we nog naar een lokaal biercafé, waarna sommige nog doortrokken naar de echte uitgangsbuurt van KL. Anderen trokken te voet terug naar hotel (45 min), al was de taxi van €1,5 per persoon iets te verleidelijk voor sommigen.

Day 5:

Na zo'n sportieve dag, was het tijd voor een rustigere aanpak. In het eerste deel van de dag stond een werfbezoek gepland, georganiseerd door de Belgische ambassade. Na een smakelijk ontbijt vertrokken we richting de werf, maar wat zeker niet de laatste keer zou blijken te zijn, is dat Susan's tijdschema nogal ruim was en we 40 min te vroeg waren. Dit was voor Susan de ideale gelegenheid

om een uitgebreide uitleg te doen over de soorten dieren in Maleisië en de controversie omtrent de kleur geel. Eenmaal aangekomen werden we met open armen ontvangen door werf- en projectleiders van de werf en de Belgische ambassadeur met zijn stagiair.

De werf die we bezochten van het enorm shoppingcentrum Merdeka Mall of 118 mall, verbonden met de iconische Merdeka 118, het op een na hoogste gebouw in de wereld. Een projectverantwoordelijke leidde ons via vijf tussenstop doorheen het prachtige bouwwerk en vertelde in detail over constructiewijzen en uitdagingen op de werf. Het gebouw bestaat uit verschillende zones met elk hun eigen karakter. Zo is er een ruimte met ornamenten en prachtige man-made marmeren kolommen één met paddenstoelen kolommen. Terwijl op elk verdiep nog volop werken aan de gang waren, was tot grote verbazing de lift al geïnstalleerd met zelfs wachtmuziek. De grote ruimte op de bovenste verdieping werd omhuld door een stalen gridshell, opgevuld met glaspanelen waardoor de 118 kon bewonderd worden. De structuur werd opgedeeld in kleine driehoeken, geprefabriceerd en ter plaatse geïnstalleerd. In totaal wordt ongeveer 9000 ton staal gebruikt en 2000 arbeiders zijn dagelijks aan het werk om het bouwwerk te realiseren (al hebben we er zelf toevallig geen enkele gezien).

Na het werfbezoek werden we uitgenodigd in de residentie van de ambassade. Daar maakten we kennis mijn zijn Surinaamse vrouw en kregen we een woordje uitleg over de werking van een ambassade. Het was al reeds middag en de buikjes begonnen te knorren. We werden dan ook getrakteerd op een verrukkelijk buffet met een heerlijk dessert,

klaargemaakt door de kokkin van dienst.

Het verdere verloop van de namiddag was vrij te kiezen voor iedereen. Er werd al snel een groepje gevormd die samen het aquarium wou verkennen. Hoewel daar prachtige vissen te bewonderen waren, was de massa Aziaten toch een afknapper. Anderen konden niet genoeg hebben van de sportiviteit en besloten om enkele kilometers te gaan lopen in de stad te verkennen. Er werd van deze tijd natuurlijk ook tijd gemaakt om op het gemak een mall te ontdekken en wat souvenirs te shoppen.

's Avonds gingen we met z'n allen tafelen bij Malai Thai Cuisine, het beste Thaise restaurant volgens TripAdvisor en in bezit van verschillende prijzen waaronder een Michelin Guide Award. En het smaakte zeker! Na uitvoerig onderhandelingswerk van onze ombudspersoon en zijn aanhangers kregen de niet-alcohol drinkers ook een dessertje, om de budgetten toch wat eerlijk te verdelen. Want na het eten waren we al snel op weg naar een rooftop bar en lounge, volledig gereserveerd voor onszelf omdat sommigen de vorige avond zo'n goede indruk hadden achtergelaten. We konden onze eigen muziek opleggen, wat drinken en volop genieten van elkaars gezelschap.

Dag 6:

Na een lange avond (en dus korte nacht) bekloeg menig reisgenoot zich de keuzes van de avond voordien. Gelukkig voor hen kregen we zoals elke dag een flesje water (tegen de kater) en mochten we twee uurtjes op de bus zitten (om slaap in te halen) naar een onbekende locatie in het hartje van Maleisië. Uiteraard waren we hier weer een dik halfuur te vroeg en

moesten we voor de ingangspoort halt houden, want ja, ambtenaren zijn daar ook niet zo happig op meer doen dan van hen verwacht wordt.

We waren in een olifantenreservaat beland. Na een (illegaal gekopieerde) aflevering van National Geographic over de werking van het park (en de overheidsdienst) werden we losgelaten in het park. Hier konden we 4 baby-olifanten en 3 grotere terugvinden. Helaas mochten we de grote niet aaien zonder gids (tot grote frustratie van Amber).

Waar we heel de voormiddag op wachtten, de show, was in de namiddag. In afwachting hiervan begaven we ons richting de bus om ons lunchpakket te verorberen. Dit lunchpakket was hoogst uitzonderlijk, de keuze konden we op voorhand doorgeven en betrof: spaghetti met kip, rijst met vis of burger met frieten. De meerderheid koos voor de veiligste optie, de spaghetti. Toch waren er enkele waaghalzen die de burger (of de vis probeerden), zoals te verwachten waren de frieten wak en de burger was nog verrassend warm.

We snelden ons terug naar het park toen we hoorden dat de olifanten gingen zwemmen. Het enthousiasme werd helaas een halt toe geroepen, door de hoge waterstand was het onveilig voor de olifanten om te zwemmen. De show dan maar! Deze duurde maar een tiental minuutjes, waarin 1 een ketting verlegde, 1 een stok opraapte en een ander ging liggen op commando. Tot slot konden we de olifanten belonen voor hun (moeilijke) kunstjes.

Na een helse busrit van 4 uur en een half, kwamen we een uur te laat toe op onze laatste stop van de dag. Om de avond af te sluiten mochten we naar een heel chic restaurant, in Maleisische normen dan toch. Het was weer een heerlijk assortiment vlees en vis met allerlei sausjes die je smaakpapillen kietelden. Dit werd afgesloten door een traditioneel dessert met een bedenkelijke textuur.

Dag 7:

De laatste ochtend in het eerste hotel was aangebroken. We zwaaiden KL vanuit de Petronas Towers op de brug op het 41ste niveau (40ste in Europese termen) en tot slot het linkertopje op niveau 86. Op het bovenste niveau bevond zich ook een verrekijker, hiermee konden we de uitzichten van de stad waarnemen (alsook de zwembaden).

We trokken door naar Putrajaya richting onze laatste stop in Maleisië. Putrajaya ligt in het zuiden van KL en was bedoeld als nieuwe (geplande) hoofdstad van Maleisië. Buiten het parlement is alles verhuisd daarheen, maar tot op heden is het dus niet de hoofdstad geworden. We hielden halt bij het reusachtige conferentiecentrum en de 2 grote moskeeën.

Tot slot konden we middageten aan het artificiële meer (dit zou de temperatuur doen dalen). Bier was officieel verboden hier, maar op deze locatie kon het toch, al was het wel uit kartonnen beker en moest het sowieso cash betaald worden.

Onze laatste stop die dag en tevens ook ons volgend hotel: Malakka. Een stad die door de geschiedenis heen door verschillende Europese landen is

beïnvloed. Eerst de Portugezen, dan de Nederlanders en tot slot de Britten. Het was een heel bruisende en toeristische stad. En ja, hier en daar waren de Europese invloeden wel duidelijk, zo zagen we “Berendam”, “Stadthuys”,

De avond sloten we af met een (spontane) karaoke. We hadden misschien een klein beetje de job van de Maleisische luchtgitarist afgepakt, maar de sfeer was duidelijk gestegen. Vraag dat maar aan de lokale opa's met wie we “Laat het gras maar groeien” luidkeels meezongen.

Dag 8:

Na een onvergetelijke nacht stond Susan vol enthousiasme klaar om ons meer te vertellen over Malakka's cultuur. We maakten een rustige wandeling van ongeveer 2 uur en 30 minuten door de geschiedenis en de verschillende culturen van de havenstad. We bezochten een Hindu tempel, een moskee en een Chinese tempel in dezelfde straat. Na de rivier overgestoken te hebben, kwamen we aan bij de Dutch Square met het Stadthuys en een katholieke kerk. Als afsluiter klommen we naar St. Paul's Hill voor een idyllisch uitzicht en de ruïnes van een oude kerk.

Hoewel de ochtendwandeling zeer aangenaam was, was het ook enorm warm. Susan koos ervoor om zo veel mogelijk in de volle zon te lopen, zelfs waar er schaduw was.

Na de wandeling genoten we van een laatste maaltijd, een mix van oost en west Maleisische gerechten. Met gevulde magen vertrokken we richting Singapore per bus. De rit zou normaal 3 uur en 30 minuten duren, maar de GPS gaf aan dat het meer dan 5 uur zou duren door verkeer. Gelukkig waren er pitstops om onze benen te strekken en konden we vanaf 16 uur naar de Ronde van Vlaanderen kijken. Bij de douane namen we afscheid van Susan en Tamu, en ontmoetten we Didi uit Denemarken, onze nieuwe gids.

Tijdens de busrit naar het hotel deelde Didi interessante feiten over Singapore, zoals het feit dat bijna een derde van het oppervlak kunstmatig is aangelegd. In 1994 begon men met opspuiten van de grond en eens alles voldoende was gezet, begon men 10 jaar later met de hoogbouw. Verschillende delen van de stad hebben bouwlimieten op vlak van hoogte om het drukke luchtverkeer niet te hinderen. Eenmaal in het hotel aangekomen, ging de ene helft van de groep de stad in om te eten, terwijl de andere helft eerst nog een plonsje waagde in het zwembad.

Dag 9:

Op onze eerste dag in Singapore stond alles in het teken van Jan De Nul, een van onze reissponsors. Na een ontspannende ochtendjog of een paar baantjes in het zwembad, stapten we in de bus naar de haven voor onze eerste activiteit, na opnieuw onze rechten weg te schrijven.

Jan De Nul had ons uitgenodigd voor een tour in een van hun schepen die in het dok lag. De Juan Sebastian De Elcano, een hopper dredger (of zandzuiger in de volksmond) van 157.97 m bij 27.8 m, heeft een dagelijkse bemanning van 42 en een capaciteit van 16500 kubieke meter. In drie

groepen kregen we een gedetailleerde rondleiding door de gangen van het schip, ontmoetten we de kapitein en verschillende ingenieurs en leerden we boeiende weetjes, zoals dat een derde van de totale waarde van het schip in reserveonderdelen zit. Na de tour werden we getrakteerd op een uitgebreid buffet verzorgd door de chef-kok aan boord.

's Middags lieten we onze werkuitrusting achter en trokken we er als toeristen op uit met hoed en camera in de hand. Jan De Nul had een DuckTour voor ons geregeld, een hybride bus die door de stad reed en vervolgens het water in dook voor een unieke ervaring langs iconische locaties. Daarna bezochten we Merlion Park, waar we de beroemde leeuwvis hybride, het symbool van Singapore, bewonderden en genoten van een ijsje. We sloten af met een wandeling door kleurrijke straatjes waar iedereen souvenirs kon kopen.

's Avonds bracht Jan De Nul ons niet direct naar het hotel, maar nam ons op verzoek mee naar de Gardens by the Bay. Elke avond is daar een lichtspektakel bij de Supertree grove, iets wat we niet wilden missen.

Gedurende 15 minuten bracht de show ons met klassieke muziek in hogere sferen, even los van de realiteit. Daarna sloten we onze onvergetelijke dag af op een traditionele rooftopbar. We hadden het geluk om toegang te krijgen tot Lavo, de rooftopbar bovenaan het iconische Marina Bay Sands 5 sterren hotel, waar we genoten van een prachtig uitzicht over de stad en een toast uitbrachten op de laatste avond van onze reis.

Dag 10 en 11:

Deze laatste dag in Singapore konden we vrij besteden. We wandelden richting Little China en Little India. Na deze stevige wandeling namen we de metro richting de Botanic Gardens, meer specifiek National Orchid Garden. Tot onze grote verbazing hebben ze hier serres om planten koud te houden in plaats van warm.

Na een kleine tussenstop hotel, namen we de metro richting luchthaven. Hier bezochten we Jewel, die grote indoor waterval. Tot onze grote verbazing was er geen paspoortcontrole en/of bagagecontrole. Deze gebeurde blijkbaar aan de gate zelf en de paspoortcontrole waren enkele poortjes die op basis van gezicht wisten wie je was. Eens op het vliegtuig, kon onze tocht via Istanbul weer beginnen. Deze keer wonnen we een dag ten opzichte van de heenvlucht, omdat we nu tegen de rotatie van de aarde vlogen.

En zo kwam onze fantastische reis tot zijn einde. Het was weer een onvergetelijk avontuur! Vanuit Pers bedanken wij graag ten volste het reis-team en onze voorzitters voor de prachtige reis! Ook mogen we onze sponsors Jan De Nul en Herbosch-Kiere niet vergeten. Dankzij hen hebben wij herinneringen voor het leven gemaakt!

Om de reis helemaal af te sluiten, vergt ons nog maar één taak. Een mooi en overzichtelijk lijstje van enkele herkenbare quotes. Geniet ervan!

(Warning: Deze quotes zijn vaak uit context genomen en kunnen expliciete onderwerpen suggereren.)

Ik ben fan van
Louche dingen

Size does matter

Als je het veilig kan doen,
moogt ge het doen

Kwordt daar hard van
en kheb dat graag

Ge moet er niet
opzitten, gewoon
door uw benen gaan

Jouw darmkanaal was
veel voller dan de mijne

Kheb vanalles
geprobeerd vannacht

Ping pong,
I'm back

Iets met sterven en
drinken en veel eten
zegt Yorben altijd

ik mis altijd tussen
Calais en Metz

Niet iedereen over
dezelfde schouder smijten

Kzit vol met lucht

Dus gij gaat aan een
tafel zitten, ge kijkt
rond en ge denk: "aah
shit, min vijf punten"

Hij is nog altijd aan het
kruipen, maar heeft nog
geen oog gevonden

Ik wist niet dat ik zo diep
ging gaan vanavond

Wij worden
zo weinig
gebruikt

Instant kinderen? Use
Malaysian rubber!

Aan alle goede dingen komt een eind, en dit jaar is geen uitzondering. We nemen afscheid van een groot deel van het bestuur en maken ruimte voor een nieuwe, gemotiveerde groep. Een oprechte dankjewel aan het huidige bestuur en alle medewerkers die zich keihard hebben ingezet om studenten dichterbij de bouwwereld te brengen en tegelijkertijd te laten genieten van het studentenleven. Het was weer een geweldig jaar!

Met veel plezier stellen we jullie dan ook het nieuwe bestuur van 2025-2026 voor. We wensen hen een fantastisch jaar toe (misschien zelfs met een feestje of verjaardag onderweg)! Succes en vooral veel plezier!

Voorzitter: Rajco De Paepe

Vicevoorzitter: Henri Lust

Secretaris: Wout Lagaeyse

Penning: Bjarne Weemaes

Webmaster: Lukas Steelandt

Partnerships: Leonie Demey, Lotte Depraeter en Maud Vandeputte

Funterne: Yorben De Baets, Emiel De Canck, Lukas Dierickx en Lukas Mergaert

Reis: Liesl Luyssen en Louise Van de Velde

Pers: TBD

En natuurlijk, Poutrix zou Poutrix niet zijn zonder al die helpende handen achter de schermen. Daarom verwelkomen we met open armen een recordaantal nieuwe medewerkers: Arne Beeckmans, Gloria Casier, Soetkin Cordonny, Maxime Debrabandere, Julie Decavele, Kyandro De Corte, Jonas De Poortere, Hervé Durieux, Han Fraeyman, Marie Gamme, Mathijs Hoegaerts, Gwaeron Huyghebaert, Xander Maes, Lennert Moerman, Mattis Peirs, Phara Pype, Mathis Taecke, Stijn Van den Berghen en Francesco-Federico Vittiglio

MET DANK AAN ONZE SPONSERS

Onebim

Port of
Antwerp
Bruges

proove provoost
engineering

SANAICON
FOR HEALTHY CONCRETE INFRASTRUCTURE

SBE

SCIA
BY ALLPLAN

STRABAG
WORK ON PROGRESS

VANDENBUSSCHE
HET THRESHOLD OF FLUX

Tectonic:

Vul het rooster in met getallen van 1 tot 5. Elk blok van grootte n bevat de getallen van 1 tot n . Aangrenzende cellen (horizontaal, verticaal of diagonaal) mogen niet hetzelfde getal bevatten.

					4	
	3			1		
5					5	
					4	
	3				2	1

Team Pers:
8 min 41 s

	5					5
			2			1
2						4

Team Pers:
9 min 37 s

Binaire puzzel:

Vul steeds een nul of een één in, zodanig dat niet meer dan twee dezelfde cijfers direct naast elkaar of direct onder elkaar worden geplaatst. Elke rij en elke kolom moet evenveel nullen als enen bevatten. Elke rij is uniek en elke kolom is uniek.

	0	0			1				0		
				0		0			0		
1		1				0					1
								1			1
			1				1		0		
1	1										1
	1					0		1			
0				0							0
		1		0		1					0
	0								0		
			1				0				1
	1				1	1					

Team Pers:
10 min 41 s

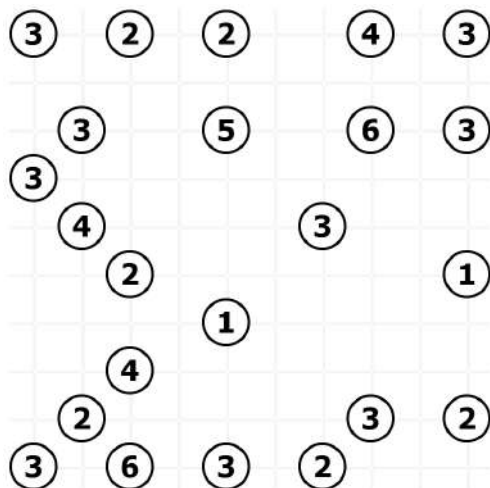
									0		
	1							1			
0				1	1						0
0							0		1	1	
				1				0			
						0					
1								1		1	
	0		1								
		1				0					1
	0				1				1		1
1					1		1				
0				0							

Team Pers:
20 min 22 s

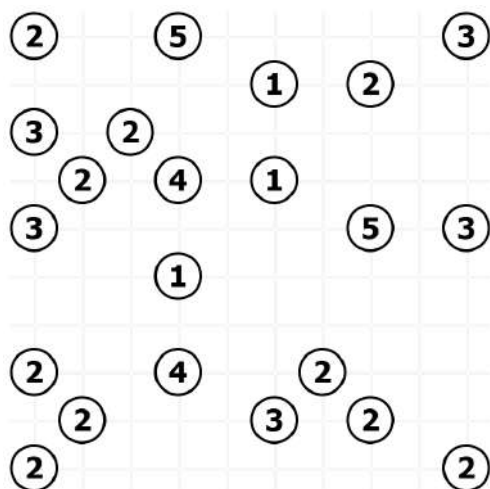

Bruggen bouwen:

Verbind de eilanden zodat ze enkel horizontaal of verticaal (niet diagonaal) met elkaar verbonden zijn. Tussen twee eilanden lopen niet meer dan twee bruggen. De bruggen kruisen elkaar nooit.

Team Pers:
2 min 12 s

Team Pers:
2 min 36 s

Kakuro:

Vul elke cel in het rooster met een cijfer van 1 t.e.m. 9, zodat elke rij of kolom de aangegeven som heeft, zonder een cijfer te herhalen.

(Team Pers: 11 min 19 s)

	14	16		17	21		15	9
12			9	12		12	14	
40								
4	8			27	4		22	11
3			17			9		
9			3	10		5	6	
17	4	7		14	7		4	
36								
12			12			6		

3 0 1 2 2 2 1 1

2								
1								
2								
2								
1								
2								
1								
1								

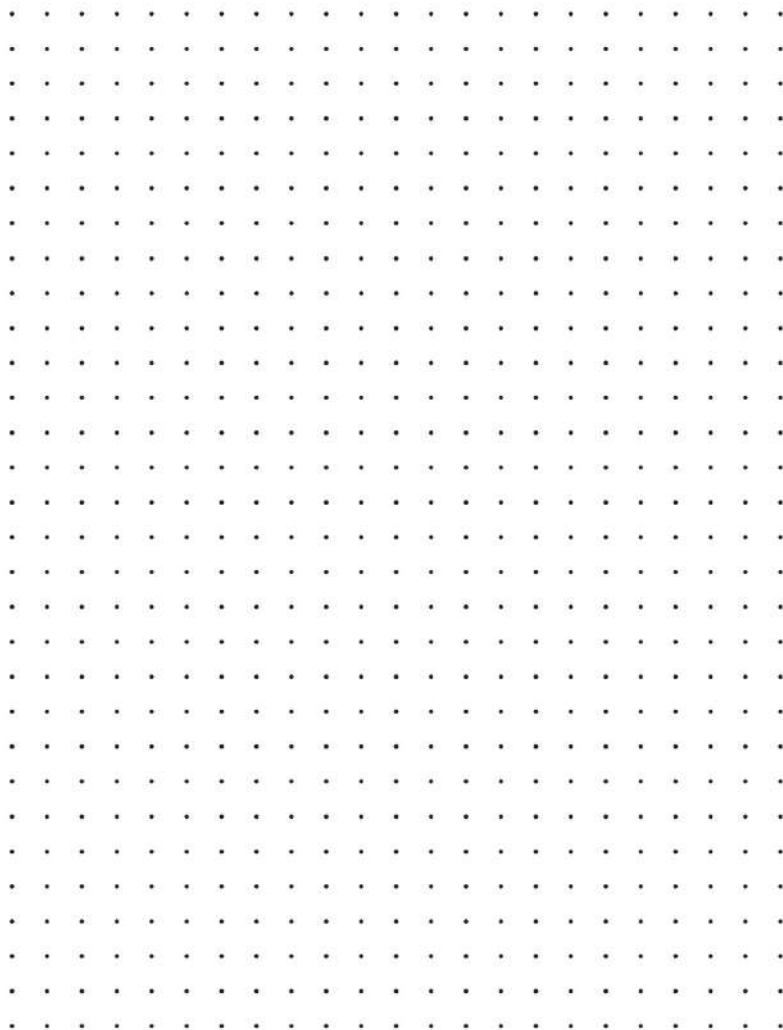
Bomen en Tenten:

Direct naast elke boom komt een tent, horizontaal of verticaal. Tenten komen nooit naast elkaar te staan, ook niet diagonaal. De getallen van de rijen en kolommen laten zien hoeveel tenten er in die rij/kolom staan.

(Team Pers: 4 min 47 s)

Kamer verhuren (2 personen):

Om beurt mag een speler twee punten verbinden. Wanneer een speler een vierkant (1x1) vormt, mag hij hem invullen met een letter of kleur en mag hij daarna nog iets verbinden, maar hoeft dit niet te doen. Het spel eindigt als een speler meer dan de helft van de beschikbare hokjes voor zich heeft.

Woordzoeker:

Kan jij alle woorden vinden? De woorden staan horizontaal, verticaal en diagonaal, telkens in beide richtingen.

P R L A D I N G S L I J N V E R H A N G
L H U T B O D E M L M F V D X Q B Q R A
V C G N I R E D R O C C A R O F X P I X
B S F X Y N A K R D J A J P O I A T O L
G I J W P L V M N J I L G N A H R E V B
N R E L Z W V O T X T G W O C E S S R R
I T Q J T G I R V Q U N D N I A L L E E
L E R E E N P A R I G O O Z H W U U S S
L M E I I O E L I D E R K L Y B G P E S
E O Y W B Y F F T T D P B Q L V L M R E
H Z N A E R L X G H C S I T A M S I R P
E Ë O S D T Y O L E Y R D R E M P E L T
D I L F Z C O P A G F E N I W X K B N A
O P D E R H R N E T H T K E E W L E J A
R X S A R E K W D R I A F T R H M J Z L
E D D E T R L B Y N J W V T K E W Ë F R
T F T G L A V E R N A U W I N G N U O E
A A O A H G N I T R O T S R E V O K R V
W O V T L O P R E D U O R F V E D Ë E O
H L A A N A K S G N I D I E L F A K D D

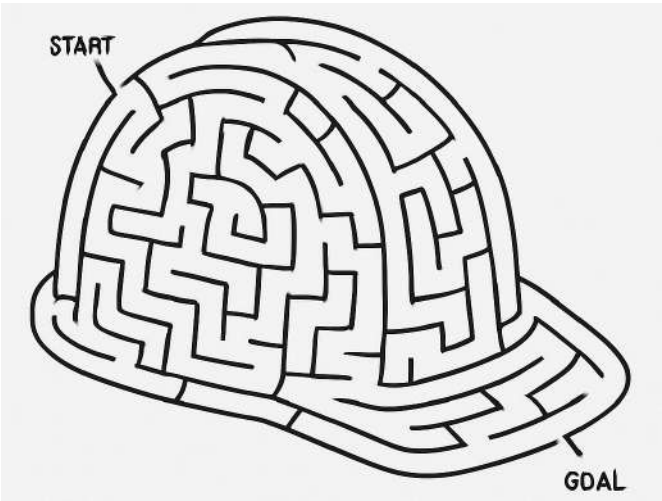
thalweg
verhanglijn
waterhoogte
prismatisch
helling
bodem
debiet
Reynolds
Froude
eenparig

piëzometrisch
ladingslijn
Bresse
impuls
verhang
darcy
ruwheid
hoogte
water
val

dekneren
watersprong
reservoir
raccordering
overstorting
was
afleidingskanaal
drempel
vernauwing
overlaat

Doolhof:

Zoek de verschillen en kleur in:

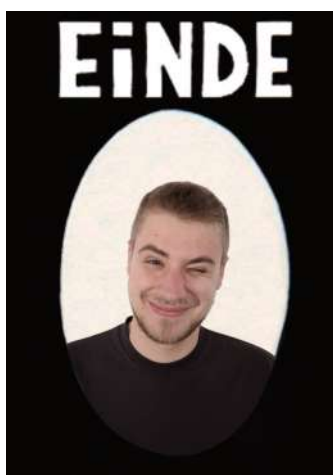

© Bruno Stuyts

Nu zijn we helaas echt aan het einde gekomen. Maar niet getreurd, de ledenbladen en bedrijvenscatalogus zullen volgende jaar opnieuw van de orde zijn, al zijn we wel nog volop aan het zoek voor opvolgers. Wij zullen ook nog aanwezig zijn op activiteiten, dus ons zul je ook niet moeten missen. Dan rest ons jullie alleen nog warm te maken voor de zomerdrink (met uitreiking van de Gouden Baksteen) op vrijdag 27 juni. En uiteraard ook succes met de examens!

Voor wie het nog niet doorhad, dit is Ledenblad 19.4, dit wil zeggen dat het het vierde ledenblad is in werkingsjaar 19. Dat wil dus ook zeggen dat we volgend jaar het 20ste jaar tegemoet gaan. Maak je dus maar al klaar voor weer een extra spetterend jaar!

Kusjes
Team Pers

Mis nooit meer een fantastische Poutrix-activiteit en blijf op de hoogte van de laatste nieuwtjes via onze social media kanalen!

